

νὰ ἦναι ἐπιεικὴς πρὸς τὸν μικρὸν φαυ-
κλῆα· Μὲ ἔλαβε λοιπὸν καὶ με παρέδωκεν
εἰς τὸ παιδίον. Ἄλλ' αὐτὸ με ἤρπασε πά-
ραυτα διὰ τῶν πυγμῶν αὐτοῦ καὶ με ἐ-
πλησίασεν εἰς τὸ ἀνοικτὸν στόμα του διὰ
τὴν θηλάσῃ τὴν κεφαλὴν μου ὡς θήλαστρον.
Ἐγὼ ὅμως ἐβρυχήθην μετὰ τοσαύτης δυ-
νάμεως, ὥστε ὁ μικρὸς διάβολος ἐφοβήθη
καὶ με ἀφῆκε νὰ πέσω, ἀναμφιβόλως δὲ
θὰ συνέτριβον τὸν τράχηλόν μου, ἂν μὴ
ἐπὶ ἡδὴ πρὸς με ἡ καλλιεργήτρια καὶ με
ἀνῆρπαζεν ἐντὸς τοῦ κρασπέδου τοῦ φο-
ρέματος αὐτῆς.

Κατὰ τὸν δεῖπνον ἡσθάνθην ἐμαυτὸν
λίαν κεκημηκότα καὶ καταβεβλημένον. Πα-
ρατηρήσασα τοῦτο ἡ καλλιεργήτρια μὲ
μετεκόμισεν εἰς κλίνην ἔχουσαν 12 μέ-
τρων μῆκος καὶ 7 ὕψος. Ἐκεῖ ἐκείμην ἀ-
κινδύνως ἐπὶ δύο ὥρας, ὅτε ἀφουπνίσθην
αἰφνιδίως, διότι σῶμά τι ἐσύρετο ἐπὶ τῆς
κλίνης μου καὶ με περιωσφαινετο παν-
ταχόθεν. Ἄμα ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμούς
μου, εἶδον ἔντρομος δύο ἀπαίσίως δυσμόρ-
φους μῦς ὅσον τὸ μέγεθος μολοσσῶν. Εὐ-
τυχῶς δὲν εἶχον ἐκζωσθῆ πρὶν ἢ κοιμηθῶ
τὸ ξίφος μου. Ἀμέσως ἐξιφούληκσα καὶ ἐ-
φόνευσά τὸν ἕτερον, ἐν ᾧ χρόνῳ ὁ ἕτερος
γοργαῖς βήμασιν ἀπεμακρύνετο. Ὅτε ἡ
δέσποινά μου, ἡ καλλιεργήτρια, ἦλθεν ἀ-
μέσως ἔπειτα εἰς τὸν κοιτῶνα διὰ νὰ με
ἰδῇ ἐχάρη πολύ, διότι εἶδε διὰ ποίου ἡρωϊ-
κοῦ τρόπου εἶχον σώσει τὴν ζωὴν μου.
Μὲ κατεβίβασεν ἀπὸ τῆς κλίνης, ἀφ' ἧς
ἐνεκεν τοῦ ὕψους αὐτῆς, ἦν ἀδύνατον
μόνος νὰ καταβῶ, καὶ με περιέφερον ὡς ἐν
θριάμβῳ εἰς τὴν αἴθουσαν πρὸς τὸ θυγά-
τριον αὐτῆς.

Τὸ κοράσιον ἦτο ἐννέα ἐτῶν λίαν μικρὰ
διὰ τὴν ἡλικίαν αὐτῆς, διότι ἀκόμη ἦτο
μόνον δώδεκα μέτρων. Ἀμφότεροι ἡγα-
πήθημεν εὐθὺς. Τὸ παιδίον ἔπαιζε μετ' ἐ-
μοῦ, ὡς μετὰ πλαγγόνος, κατεσκεύαζε
δι' ἐμὲ παντοειδῆ ἀσπρόρρουχα ἀπὸ λε-
πτοτάτου λινοῦ νήματος, ἄλλ' ὅπερ ἐν
τῇ ἀφῇ ἦν ὡς τὸ πανίον τῶν χονδρο-
τέρων ἱστίων καὶ με ἐδίδασκε τὴν ἐγγύ-
ριον γλῶσσαν. Ὠνόμασα τὸ προσφιλὲς κο-
ράσιον «Μητράριον», ἐν ᾧ ἐκεῖνό με ὠνό-
μαζεν «Ἀνδράριον».

Ταχέως διεδόθη εἰς τὴν χώραν ὅτι ὁ
κύριός μου εἶχεν εὐρεῖ ἐν τῷ ἀγρῷ ἕν εἶδος
σπανίου μικροῦ τετραπόδου ζῴου, ἔ-
χοντος μορφήν ἀνθρώπου, ὁμιλοῦντος μι-
κρὰ καὶ λεπτὴν γλῶσσαν, περιπατοῦντος
ὀρθοῦ, ἐρχομένου ὅταν προσκαλῇται, ἐν γέ-
νει καθ' ὅλοκληρίαν ἡμέρου καὶ εὐπειθοῦς,
ἔχοντος λίαν λεπτὰ τὰ ἄκρα μέλη τοῦ
σώματος καὶ εἰς τὸν ὕψιστον βαθμὸν ὠ-
ραῖον προσιπάει.

Ἀκούσασα αὐτὸ ἡ βασίλισσα τοῦ κρά-
τους, ἐπεθύμησε νὰ με ἰδῇ. Ὁ κύριός μου
παρευθὺς ἤτοιμάσθη πρὸς ἀναχώρησιν.
Μὲ ἐτοποθέτησεν ἐν μικρᾷ μετὰ πολλῶν
θυρίδων θήκῃ, ἣν ὑπέστρωσεν ἐπιμελῶς
προηγούμενως τὸ Μητράριον δι' ὑποστρω-
μάτων καὶ βαμβάκων ἵνα μὴ βλαφθῇ εἰς
τι καὶ ἵππευσεν μετ' ἐμοῦ τὸ Μητράριον
διὰ τὴν πρωτεύουσάν. Καθ' ὁδὸν δὲ ὁ ἀ-
γαθὸς ἀνὴρ ἐν ἀπάσαις ταῖς πόλεσιν ἐπὶ

ἀδρᾶ πληρωμῇ με ἐξέθετε πρὸς θῆαν. Ὅτε
ἤρχετο εἰς τινὰ πόλιν, ἔκαμνε γνωστὸν διὰ
τῶν κηρύκων ὅτι ἐν τούτῳ ἡ ἐκεῖνῳ τῷ
ξενοδοχείῳ ὑπῆρχε τι ἄγνωστον μέχρι
τοῦδε ζῴφιον ἐκτεθειμένον πρὸς θῆαν.
Καὶ συνέρρεον πανταχόθεν διὰ νὰ με ἰδω-
σιν. Ἄμα συναθροισθέντος τοῦ πλήθους,
μὲ ἐλάμβανε μετὰ προσοχῆς τὸ Μητράριον
ἀπὸ τῆς θήκης καὶ με ἐναπέθετεν ἐπὶ τῆς
τραπέζης διὰ νὰ περιπατῶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Τότε ἔκαμνον, κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ κυ-
ρίου μου, πολλῶν εἰδῶν κινήσεις· προσ-
έκλινον εἰς τοὺς θεατάς, ἔπινον ἐκ δακτυ-
λήθρας εἰς ὑγίειαν αὐτῶν, ἀπῆντων ἐν
τῇ ἐγχωρίῳ γλώσσῃ εἰς διαφόρους ἀπευ-
θυνομένας μοὶ ἐρωτήσεις, ἐκράδαινον τὸ
ξίφος μου ὡς οἱ ξιφομάχοι κτλ.

Μετὰ δέκα ἐβδομάδων πορείαν, ἐφθά-
σαμεν τέλος εἰς τὴν πρωτεύουσάν. Ἀμέ-
σως ὤφειλον νὰ ἐπιδεικνύω πρὸ τῆς βα-
σιλίσσης τὰ τεχνάσματά μου. Ἡ ἀνασσα
τοσοῦτον ἐθέλησεν ἐπὶ τῇ μορφῇ καὶ τῇ
συμπεριφορᾷ μου, ὥστε με ἡγόρασεν ἀπὸ
τὸν καλλιεργητὴν ἀνθ' 100 γυνεῶν (ἦτοι
25 χιλιάδων περίπου δραχμῶν). Ἐπειδὴ
δὲ κατ' οὐδένα τρόπον ἔστεργον νὰ ἀπο-
χωρισθῶ ἀπὸ τοῦ Μητράριου, ἐπετράπη
ὅπως μείνῃ ὡς αὐτὸς μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς
ἀνακτόροις τὸ κλαῖον παιδίον ὡς τροφὸς
καὶ διδάσκαλός μου.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἀκόμη ἡμέραν ἔσπευ-
σεν ἡ βασίλισσα νὰ με παρουσιάσῃ εἰς τὸν
σύμβιον αὐτῆς. Μὲ ἔλαβεν ἐπὶ τῆς χει-
ρὸς καὶ με ἔφερεν εἰς τὸν θάλαμον αὐτοῦ.
Ὁ βασιλεὺς ὅμως ἦτο ἀνθρώπος σοβαρᾶς
μορφῆς. Καθὼς με εἶδεν ἔπτυσεν καὶ με
παρετήρησε περιφρονητικῶς· ἠρώτησε δὲ
τὴν βασίλισσαν ψυχρῶς ἀπὸ πόσου χρόνου
ἔχει τὴν εὐχαρίστησιν νὰ κατέχῃ τοῦτο
τὸ ζῴφιον. Καὶ ἐκεῖνος δὲ με ἐξέλαβεν
ὡς ζῴφιον, ὅτε ὅμως ἡ βασίλισσά με
ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ γραφείου αὐτοῦ καὶ με
διέταξεν ὅτι ὤφειλον ἐγὼ μόνος νὰ δώσω
περὶ ἐμοῦ πληροφορίας τῇ Α. Μ., ἐγένετο
προσεκτικὸς ὁ ἀναξ. Καὶ ὅτε ἀφηγήθην
αὐτῷ διὰ κανονικῶν φράσεων πόθεν κα-
τάγομαι καὶ πῶς ἦλθον ἐνταῦθα, ἐξεδή-
λωσε τὴν ἐκπληξίν αὐτοῦ καὶ ἐφάνετο
ὅτι οὐδεμίαν ἐδίδε πίστιν εἰς τοὺς λόγους
μου, δι' ὃ ἐδῶκεν ἐντολὴν εἰς τρεῖς λυ-
γίους νὰ με ἐξετάσωσι μετ' ἀκριβείας.

Οἱ κύριοι οὗτοι με ἠρεύνησαν ἀπὸ τῆς
κορυφῆς μέχρι τοῦ πέλματος λεπτομερῶς
καὶ τέλος ἀπεφάνθησαν ὅτι εἰμαι παίγνιον
τι τῆς φύσεως. Ἀπλοῦς νάνος δὲν ἦτο
δυνατὸν νὰ ἦμαι, εἶπον, διότι ὁ νάνος τῆς
βασίλεισσης εἶναι ὁ ἐλάχιστος ἀνθρώπος
τῆς γῆς, ἀλλ' ἐν τούτοις ἔχει ὕψος 8 μέ-
τρων, ἐν ᾧ ἐγὼ μόλις ἦμην 2 μέτρων ὕ-
ψηλός. Δὲν εἰμαι παίγνιον τῆς φύσεως,
διεσχυρίσθην τῷ βασιλεῖ, ἀλλ' ἀνθρώπος,
ὡς πᾶς ἄλλος, καὶ ἐρχομαι ἐκ χώρας, ἐν ᾗ
ὑπάρχουσι πολλὰ ἔτι ἑκατομμύρια ὁ-
μοίων ἀνθρώπων καὶ ἐν ᾗ τὰ δένδρα, αἱ
οἰκίαι καὶ τὰ ζῶα ἦσαν κατὰ τὴν αὐτὴν
πρὸς ἐμὲ ἀναλογίαν. Ὁ βασιλεὺς εὐνε-
στήθη νὰ μοὶ πιστεύσῃ καὶ διέταξε νὰ με
μεταχειρίζωνται ὡς σπανιώτατον τι πρᾶγ-
μα μετὰ πολλῆς τῆς προσοχῆς.

Ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἡ βασίλισσα ὑπερέ-
χαιρε· διέταξεν εὐθὺς νὰ με ἐνδύσωσι κατὰ
τὸν συρμὸν τοῦ τόπου καὶ παρήγγειλε τὸν
ζυλουργὸν τῆς Αὐλῆς νὰ κατασκευάσῃ θή-
κην δυναμένην νὰ μοὶ χρησιμεύσῃ ὡς κα-
τοικία μου. Ἐν βραχείῳ χρονικῷ διαστή-
ματι ἡ θήκη ἐπερατώθη καὶ τεχνικώτατα
κατεσκευάσθη. Εἶχε πλάτος 10 τετραγ. μ.
καὶ ὕψος 4. Τὸ κάλυμμα εἶχεν ἐπ' αὐτοῦ
κρίκον, δι' οὗ κατὰ βούλησιν ἠδύνατο νὰ
ἐμβάλληται καὶ νὰ ἐπιτιθῇται καὶ νὰ στε-
ρεοποιῇται. Εἰς τὰς πλευρὰς εὐρίσκοντο
συρτὰ παράθυρα ἐκ λεπτοτάτων ὑαλίνων
κρυστάλλων καὶ ἐμπρὸς ὑπῆρχε θύρα, δι' ἧς
κατ' ἀρέσκεϊαν ἠδυνάμην νὰ ἐξέρχωμαι
καὶ νὰ εἰσέρχωμαι.

[Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.]

[Ἐπὶ τὸ τέλος.]

ΙΩΑΚΕΙΜ ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ.

Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ

[Διήγημα]

Μετ' εὐχαρίστησεως δημοσιεύομεν τὸ ἐπόμενον
πρωτότυπον διήγημα, καθὼς βλέποντες ὅτι καὶ παρ'
ἡμῶν ἀπὸ τίνος ἤρξατο κίνησις τῆς καὶ περὶ τὸν
λίαν ἡμελημένον τοῦτον κλάδον τῆς νεωτέρας φιλο-
λογίας καὶ θέλοντες ὅπως ἐνισχύσωμεν καὶ ἡμεῖς,
τὸ κατὰ δύναμιν, τὴν τοιαύτην ἐργασίαν, προσέτι
δὲ διότι ἐν τούτῳ τὸ ἐξιστορούμενον συμβᾶν δὲν
εἶναι φαντασία· ἀποκύημα, ἀλλὰ πιστὴ εἰκὼν γεγο-
νότος, ἐκτυλιγθέντος· πρὸ ὀλίγου ἐν τινὶ τῶν πρω-
τεύουσων τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου πόλεων.
Σ. τ. Δ.

Ἐχει τὸ ὕψος ἀνθρώπου δειλοῦ καὶ κα-
ταπεπονημένου. Ἡ φυσιογνωμία του ὑφί-
σταται συχνὰς μεταπτώσεις ἀπὸ τὸ τρα-
χὺ εἰς τὸ ῥεμβώδες. Ὅμιλεῖ σπανίως καὶ
ἡ ὁμιλία του ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον στρέφε-
ται περὶ τὸ ἀπειρον. Ἐπιθυμεῖ τὴν γαλή-
νην, πλὴν οἱ ἀνθρώποι διὰ τῶν σαρκαστι-
κῶν φράσεων τῶν, ἐγοίρουσιν εἰς τὴν καρ-
δίαν του φοβεράς θυέλλας. Φεύγει τότε
τὸν κόσμον βαρυκλῶν καὶ πορεύεται εἰς
τὸ νεκροταφεῖον. Ἐκεῖ καθήμενος ἀνω
κυσσοσκεπυὺς τάφου ἀντλεῖ τὴν γαλήνην
καὶ τὸν αἰώνιον ῥεμβασμόν. Ὅταν δὲ πνέει
ὁ ἀνεμος καὶ αἱ ὑψικόρυφοι κυπάρισσοι
πενθίμως ταράσσωνται, ἐξέρχονται τοῦ
στήθους του βαρεῖαι στοναχαί, ἐκφράζου-
σαι εἰς τὰς σκιὰς τῶν τεθνεώτων τὸν ἀ-
πελπισμὸν τῶν ζώντων.

*

Ἐγνώρισα αὐτὸν κατὰ τὸ ἔτος 1883.

Ἦτο φαῖδρος καὶ εὐθυμός. Καὶ καθ'
ὅλην τὴν ἡμέραν κατηνάλισκε τὰς σωμα-
τικὰς του δυνάμεις, ἵνα ἐξυπηρετῇ τὰς
βιωτικὰς ἀνάγκας, τὴν δὲ νύκτα συχνά-
ζων μετὰ τῶν φίλων του εἰς διάφορα μέρη
τῆς πόλεως, διέχεε τὴν εὐθυμίαν διὰ τῆς
γλυκύτητος τῆς φωνῆς του καὶ διεσκέδαζε
τὰ νέφη τῆς μελαγχολίας διὰ τῶν γλυ-
κερῶν φθόγγων τῆς βαρβίτου του.

Διὰ τῆς ἐργασίας ἐδημιούργει τὴν ἀνά-
παυσιν διὰ τὸ μέλλον, διὰ δὲ τῆς διασκε-
δάσεως καθήδυνη τῆς ψυχῆς του τὰς ἀλ-
γηδόνας. Ἡ εὐγένεια τῶν τρόπων του,
καὶ τὸ ἥρεμον τοῦ ἥθους του ἐκείνου πολ-
λοῦς εἰς συμπάθειαν.

Τὸ ψυχικὸν ἐκεῖνο πάθος, ὅπερ καλοῦσιν
ἐρωτα, ἦτο αὐτῷ ἄγνωστον· ἐν γένει δὲ ὁ

βίος του ἔρρεεν ἡρεμος καὶ οὐδὲν νέφος ἡπείλει νὰ ἐπισκιάσῃ τὸν ὀρίζοντα αὐτοῦ.

Ὡς ἐκ τῆς διαπλάσεως τοῦ ὁ Μῆτρος ἦτο ὄνειροπόλος. Ἡ χάρις τοῦ μίνυ ἡ δύο ὥρες τῆς ἡμέρας βρεμβάζων. Τί ἐσκέπτετο; Ἀγνοῶ. Ἰσως ἐβλεπε τοὺς πόθους τοῦ πραγματοποιουμένου καὶ τὸ μέλλον ῥόδιον. Μόνον ὁσάκις παρετήρει τις αὐτὸν ἀννήφοντα ἐκ τῆς βρέμβης, διέκρινεν ἐν τῇ φυσιογνωμίᾳ τοῦ πλήρη πεποίθησιν περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν πόθων του.

Ὁ Μῆτρος εἶχε φίλους, τοὺς ὁποίους ὑπερηγάπα. Ἐκεῖνοι, πολὺ ἀνωτέρως κοινωνικῆς τάξεως τυγχάνοντες, ἐκ ψυχαραγωγικῆς μάλλον αἰτίας, παρὰ ἐκ καθαροῦ φιλικοῦ αἰσθήματος τὸν ἐπλησίον ὅτε δὲ οὗτος ἔπαινε τὴν βαρβιτόν του, ἐκεῖνοι προσεπάθουν ὅπως τὸν πείσωσι περὶ τῆς δῆθεν ἀγγελικῆς του μορφῆς.

Υπάρχουσι ἄνθρωποι, οὔτινες, πρὸς ἰκανοποίησιν καὶ τῆς παραλογωτέρας τῶν ἐπιθυμιῶν των, δὲν διστάζουσι νὰ προσφέρωσι εἰς αὐτὰς ὁλοκαύτωμα τὴν εὐδαιμονίαν τῶν ἄλλων.

Τοιοῦτοι ἦσαν καὶ οἱ φίλοι τοῦ Μῆτρος.

Ἡμέραν τινὰ ἐπῆλθεν εἰς αὐτοὺς ἄλογος ἐπιθυμία νὰ ἴδωσι τὸν Μῆτρον περιπελεγμένον εἰς ἐρωτικὰς σαγήνας, καὶ ὅπως ἀνευλαβεῖς πρὸς τὰ ψυχικὰ αἰσθήματα φερόμενοι, ἔγραψαν αὐτῷ διὰ γυναικείου χαρακτῆρος τὴν ἐπομένην ἐπιστολήν:

Ἀγαπῆτέ μου Μῆτρο,

Ἡ γλυκεῖά σου φωνὴ καὶ ἡ ἀγαθότης τῆς ψυχῆς σου πρὸ πολλοῦ μοὶ ἀφῆρσαν τὴν καρδίαν. Τὰ ἐμπόδια, τὰ ὅποια παρεμβάλλει εἰς τὴν ἐνωσίν μας ἡ κοινωνικὴ σου θέσις, μὲ ἀναγκάζουσι πρὸς τὸ παρὸν νὰ κρύψω ποῖα εἰμαι. Ἐλπίζω ἐν τούτοις καὶ ἰκέτευε τὴν γλυκεῖαν ἐκείνην θεάν, τὴν ὁποῖαν καλοῦσι τὸ ἄχην, νὰ θέσῃ τέρας εἰς τὰ βάσανα τῆς ψυχῆς μου.

✱

Ἀριστερᾷ τῆς πόλεως, εἰς τὸ μέρος ἔνθα ἐκτείνεται ἡ λεγομένη Ἀρεῖα, ὑψοῦται βράχος, ὅστις εἶναι ἐν τῶν ὀρίων. Ἀτὶν χωρίζουσι τὴν Ἀνω πόλιν τῆς Κάτω. Ἀνωθεν τοῦ βράχου τούτου ὑπάρχει ἡ μεγαλοπρεπὴς πλατεῖα τῶν Τψηλῶν Ἀλωριῶν. Κατὰ μῆκος καὶ πλάτος τῶν ἄκρων αὐτῆς εἶναι πεφυτευμέναι διπλαῖ δεινροστοιχίαι, ὀλίγον δὲ τι ἔσθθεν χλοεροὶ καὶ εὐλύγιστοι βλαστοὶ μετὰ ποικίλοχρῶν ἀνθέων κατὰπλημμυροῦσι κυλικῶς χώρους, ἐντός τῶν ὁποίων ἐγείρονται χαλκοτενυκτοὶ Αἰθιοπίαιδες, ἀρδεύοντες τὰ εὖσμα ἄνθη διὰ τοῦ διακυοῦς ὕδατος τοῦ ἐξορμῶντος ἐκ τῆς εἰς χεῖρας των χοάνης.

Τὸ κέντρον τῆς πλατείας κατέχει ἐξέδρα καλλιτεχνική, ἥς τὰ στίλβοντα μάρμαρα χρησιμεύουσιν ὡς βάσεις τῶν φανῶν τοῦ φωταερίου. Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς πλατείας καλύπτει πλουσιῶς χλοερὸς τῆς φύσεως τάπης.

Ἐκ τοῦ φυσικοῦ τούτου ὑψώματος ἀγάλλεται τις θεώμενος τὴν βαθμιαίαν ἐξέλιξιν τῆς πόλεως καὶ τὴν γαλανὴν θάλασσαν, ἥς τὴν ἐπιφάνειαν χρυσαίνει ὁ δῶν ἥλιος.

Ἐνταῦθα εἶναι τὸ μέρος, ἔνθα ἔρχονται

μετὰ μεσημβρίαν οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ὅπως λαθῶσιν ὀλίγην ἀναψυχὴν καὶ ἀναπνεύσωσι τὴν ἀρωματωδὴ αὐραν, ἥτις κλέπτει τὸ μύρον ἀπὸ τὰ περὶ μωσχοβόλα ἄνθη.

Ἐκεῖ, ὅτε ἡ νύξ περιέβαλλε διὰ τοῦ σκοτεινοῦ τῆς πέπλου τὴν γῆν, ὁ δὲ θόρυβος τῶν περιπατητῶν ἐκόπτετο καὶ οὐδεὶς πλέον ἐτόλμα νὰ διέλθῃ ἐκ φόβου, μὴ τῶν κατατομηθέντων αἱ σκιαί, ὥς ἡ ἀνθρωπίνη φαντασία νομίζει περιπταμέναις ἐκεῖ, διακόψωσι τὸν δρόμον του, — ὁ Μῆτρος βραδέως ἀνῆρχετο τὴν κλίμακκα, τὴν ἄγουσαν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἐξέδρας.

Ἐκάθητο τότε καὶ ἐθεώρει μὲ ἀκινήτους ὀφθαλμοὺς χαρτίον τι ἐπτυγμένον ὡς ἐπιστολήν. Ἡ ἀλλοίωσις ὅμως τοῦ προσώπου του καὶ ἡ ἀθυμία του ἐδείκνυν, ὅτι πᾶσα ἐλπίς ἐναυάζει ἐπὶ τοῦ χαρτίου ναυαγὸς δὲ ἐπὶ τῆς κοσμικῆς εὐδαιμονίας ἔστρεφε τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸ ἄπειρον οἰνεῖ ἐξαίτουμένου τὴν οὐρανίαν.

Ἐκεῖ ἐβλεπε τὴν κόρην τῆς ἐπιστολῆς. Ἦτο ξανθὴ μὲ κατὰμέλανας ὀφθαλμοὺς καὶ ἀγγελικὸν μελίδιμα εἰς τὰ χεῖλη!

Τὸ πλάσμα τοῦτο τῆς φαντασίας του ἐφάνητο ὅτι τῷ ἐλάλει ἡδέως καὶ ἀρμονικῶς, διότι ἡ ἀγαλλίασις καὶ ἡ χαρὰ ἐζωγραφίζοντο εἰς τὸ πρόσωπόν του.

Οἱ φίλοι του, οἱ ἐργάται αὐτοὶ τῆς δυστυχίας του, ἠδύναντο νὰ τοῦ ταραῶσι τὰ τερψίθυμα ταῦτα ὄνειρα; Ὁχι... ὁ Μῆτρος ἦτο εὐτυχὴς καὶ ἡ φαντασιώδης ἐκείνη εὐτυχία ἐδημιούργει τὴν νῦν κατὰστασίν του.

Ὁ χρόνος φεύγει χαράσσων ἀνὰ πᾶν βῆμα νέους πόθους εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων. Ὁ ἄνθρωπος τέρπεται ὄνειροπολῶν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν των ὅταν ὅμως ἐν τῇ ὄνειροπολήσει ἐκλαμβάνῃ αὐτοὺς ὡς πραγματοποιηθέντας, ἀδεξιῶς φέρεται ὑπὸ τῆς φαντασίας του καὶ ὑπόκειται πολλὰκις εἰς διανοητικὰς ἐκτροχιάσεις.

✱

Ἐκάστη ἡμέρα, παρερχομένη, ἀφῆρει ἐν ἔτος τῆς ζωῆς τοῦ Μῆτρος. Ἡ ἐργασία οὐδὲν πλέον θέλητρον τῷ ἐπαρουσίαζεν, ἡ δὲ τροφή του συνίστατο ἐκ τῶν ὀνειροπολήσεων καὶ τῶν μελωδικῶν ἤχων τῆς βαρβιτόν του.

Ἐν τούτοις ἡμέραν τινὰ τὸ νέφος τῆς μελαγχολίας ἐφάνητο διατελειμένον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν του ἂν δὲ ἡ χαρὰ δὲν ἦναι φάσμα, ἀναμφιδόλως εὐρίσκατο μετ' αὐτοῦ.

Τί συνέβαινε; Πόθεν ἡ τοιαύτη μεταβολή;

Εἶχε λάβει καὶ ἐτέραν ἐπιστολήν!

Ἡ ἄγνωστος φίλη του τῷ παρεχώρει συνέντευξιν εἰς τὸν ἐξοχικὸν περίβολον τοῦ Ω*.

Ἡ μετ' ἀγωνίας προσδοκωμένη ὥρα ἔφθασε, καὶ ὁ Μῆτρος εὐρίσκατο εἰς τὸ ὑποδεικνυόμενον μέρος.

Ἐκράτει διὰ τῆς χειρὸς τὴν καρδίαν του, ἥτις ἦτο ἐτοίμη νὰ διαρραγῇ, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς εἶχε διεσταλμένους καὶ τὰ ὦτα τεταμένα. Νεκρικὴ σιγὴ ἐπεκράτει εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο.

Ἡ σελήνη φωτίζουσα θάμνον τινὰ διεγράφετο ἀνθρωπίνην σκιάν. Τὴν σκιάν ταύτην ὁ Μῆτρος ἐξέλαβεν ὡς σῶμα ἀνθρώπινον καὶ ὑπὸ τῆς ἀκρατήτου ἐλπίδος ὠθούμενος, διεσκέλισε τὸ πλατὺ βεῖθρον, ὅπερ χωρίζει τὴν ὁδὸν καὶ τὸν περίβολον. Σπᾶς τότε ἀνέκραξε διὰ φωνῆς πνιγμένης ἐκ τῆς συγκινήσεως:

— Εἰσαὶ σύ!!

Γέλωτες, βραγχῶδεις φωναὶ καὶ σαρκαστικὰ ἐπιφωνήματα ἀντήχησαν μακρόθεν καὶ ἔφθασαν μέχρις αὐτοῦ ὡς ἐπικηδεῖος κωδωνοκρουσία.

Ἐστράφη ἵνα διέλθῃ τὸ βεῖθρον, ἀλλ' αἱ δυνάμεις του τὸν ἐγκατέλιπον καὶ ἔπεσαν ἐντός αὐτοῦ.

Ἡ φοβερὰ σιγὴ, ἡ βασιλεύουσα εἰς τὸν περίβολον ἐκείνον, μετ' ὀλίγον ἀποκτέστη, τὸ δὲ ζεῦγος τῶν ἀηδόνων, ὅπερ ἔκτισε τὴν φωλεάν του εἰς τὴν ἀψίδα, τὴν σχηματίζομένην ἐκ τῶν κλώνων τῶν πελωρίων λευκῶν, ἐτόνισε τὸ περιπαθὲς ἄσμά του.

Ἡ μελωδικὴ ἀρμονία τοῦ ἦτο ἐρωτικῆ, ἡ ἀπέβλεπεν εἰς τὰ παθήματα τῶν θνητῶν;

✱

Κατὰ τὸ παρελθὸν σάββατον ὁ ὀρίζων ἐκρύπτετο ὑπὸ νέφην, ἅτινα μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος αὐξάνοντα συνεπυκνούντο καὶ καθίσταντο παχυνόμενα.

Τὰ κύματα, ταρασσόμενα ὑπὸ σφοδροῦ ἀνέμου, ἐθαύοντο μετὰ πατάγου ἐπὶ τῶν βράχων.

Αἱ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ἐξορμασαι βοαὶ προεμήνουν καταιγίδα.

Φοβεραὶ ἀστραπαὶ κατὰ διαλείμματα διασχίζουσι τὰ νέφη καὶ φαίνονται ὡς ἐκρηγνύμενον ἡφαίστειον, ἐφώτιζον διὰ τῶν πυριφεγγῶν ἀκτίνων των τὸν ὀρίζοντα.

Διαβαίνοντες τὴν στιγμήν ἐκείνην ἐκεῖθεν, παρετήρησαμεν εἰς τὸ ἄκρον τῆς κυματογῆς τὸν Μῆτρον.

Ἐφῆρε τὴν ἐτέραν τῶν χειρῶν συνεχῶς εἰς τὸ μέτωπον, οἰνεῖ προσπαθὼν νὰ συλλέξῃ ἀποπτάσας ἀναμνήσεις, διὰ τῆς ἐτέρας ἔκαμνε σημεῖα προσκλήσεως συνοδεύων αὐτὰ μὲ κατανυκτικὴν ἰκεσίαν εἰς πλαγγόνα ἱστιοφόρου τινὸς πλοιοῦ ἐκεῖ πλησίον ἡγκυροβολημένου ὅταν δὲ ἀστραπή, διασχίζουσα τὰ νέφη, ἐφώτιζεν τὴν πλαγγόνα, τὰ μέλη τοῦ σώματός τε ἐκινούντο σπασμωδικῶς.

Ὁ δυστυχὴς ἦτο παράφρων!

Ἐν Πατραις.

Σ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

ΤΑ ΔΥΟ ΛΙΚΝΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΠΙΣΕΒΟΥ

Ἐξεδόθη ὁ πρῶτος τόμος τῆς Βιβλιοθήκης, παρτιζόμενος ἐκ 10 τυπογραφικῶν φύλλων καὶ μωμένος λεπτῶν 50 διὰ τοῦ ἐν Ἀθῆναις καὶ 60 τοῦ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ.

Ἐκαστος τόμος τῆς Βιβλιοθήκης πωλεῖται τῷ Γραφεῖ ἡμῶν, ἀποστέλλεται δὲ εἰς τὸν αἰσῶντα, ἀμὰ τῇ λήψει τοῦ ἀντιτίμου.

ΑΘΗΝΑΙΣ—ΤΥΠΟΓΡ. ΚΟΡΙΝΘΩΣ—ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ ΑΙ